IN DE VOETSTAPPEN VAN STEFAAN GLORIEUX

Voorwoord

Toen Stefaan-Modest Glorieux in 1825 tot priester gewijd was, werd hij tot onderpastoor te Ronse benoemd. Hij werd er geconfronteerd met verschrikkelijke armoede, die een hoogtepunt zou bereiken in de jaren 1840-50. De stad had te kampen met een diepe crisis in de textielnijverheid, zo goed als de enige bron van inkomsten voor de Ronsenaars; het aantal behoeftigen schommelde dan ook tussen 1/3 en de helft van het aantal inwoners. Het is in deze context dat Glorieux 23 jaar lang zal trachten om het leed van de bevolking te lenigen. Hij zal er koppig de strijd aanbinden tegen armoede en uitbuiting. Pas in de jaren 1850-1880 - na het vertrek van Glorieux - zal de textielnijverheid in Ronse een tot dan toe ongekende bloei kennen, gevolgd door een explosieve demografische groei.

Naar aanleiding van de 200ste verjaardag van de geboorte van Glorieux werd de sinds lange tijd bestaande Glorieuxroute voor wat het gedeelte over Ronse en omliggende betreft, volledig herwerkt naar inhoud, vormgeving en huidige toestand. Het is de bedoeling om, deels te voet en deels met de wagen, een bezoek te brengen aan een aantal historische locaties waar Glorieux actief geweest is.

Laat ons hem dan ook op zijn tocht volgen.

Begeef je bij je aankomst in Ronse rechtstreeks naar de Grote Markt. Parkeer er je wagen, want het eerste deel van onze tocht doe je best te voet. Kijk eerst eens rustig rond de Grote Markt.

1. De Grote Markt

Het beginpunt van onze wandeltocht valt samen met de startplaats van de activiteiten van Glorieux in Ronse. Naar vorm en oppervlakte bleef de Grote Markt zeker sedert I684 ongewijzigd. Verbouwingen of nieuwbouw zorgden er echter voor dat momenteel geen enkel gebouw op de Grote Markt uit de tijd van Glorieux stamt, met uitzondering van de obelisk. Dit geklasseerde en in 1997 gerestaureerde monument maakte deel uit van het eerste openbaar waterbedelingsnet van Ronse. De obelisk dateert uit 1818 en werd oorspronkelijk bekroond met de letter W (= koning Willem). Bij de Belgische onafhankelijkheid in 1830 werd dit symbool van de Hollandse overheersing door de Ronsenaars weggehaald en vervangen door de tweekoppige adelaar die ook in het stadswapen voorkomt De oude Hollandse kroon wordt nu nog in de Stedelijke Musea bewaard.

vroeger

De jonge onderpastoor werd in 1825 opgenomen in het huis van de dames Callewaert (Grote Markt 35).Toen Glorieux er met een klein college begon, werd dit huis weldra te klein en verhuisde hij naar de woning Béatse (Grote Markt 41). Van hieruit had Glorieux een overzicht over de Grote Markt en was hij waarschijnlijk getuige van de zesvoudige terechtstelling die er op 27 november 1828 plaatsvond. De veroordeelden waren allen tussen de 23 en 43 jaar oud, en afkomstig van het nabijgelegen Ellezelles. Zij hadden er zich schuldig gemaakt aan diefstal van geld en kleren.

Het was ook vanop deze plaats dat Glorieux op zoek ging naar de verschoppelingen van de maatschappij. Elke morgen ging hij naar de Sint-Hermeskerk en verzamelde de eerste communicanten in de ondergelegen crypte; hij hield er tevens zondagsschool.

Wij gaan Glorieux achterna door links van de Grote Markt de Hospitaalstraat in te slaan en na ongeveer 20 meter de Priestersstraat, richting Sint-Hermeskerk. Op het einde van de Priestersstraat zie je op de zijgevel van het laatste huis aan de rechterkant een muurschildering. Deze werd in 1987 gerealiseerd naar drie originele etsen van Pieter Brueghel en stelt zieken en zwakzinnigen voor, die over een brugje geleid worden. Aangezien Sint-Hermes eveneens tegen geestesziekten aanbeden wordt, is het verband tussen de kerk en deze muurschildering duidelijk. Laat de Sint-Hermeskerk aan je rechterzijde liggen en

vandaag

ga door de wegversmalling in de richting van het Klein Marktje. Links zie je het standbeeld van de ‘Belleman’, in 1988 gerealiseerd door beeldhouwer Stefaan Ponette. Het verwijst naar de bekende

Fiertelommegang die jaarlijks op Drievuldigheidszondag in Ronse uitgaat je loopt nog even naar links en ziet tussen de bomen en de oorlogsmonumenten van het Albertpark een prachtige achthoekige kerktoren.

2. De Sint-Martinuskerk

De kerk dateert in haar huidige vorm uit de XVe eeuw en werd opgetrokken in lokale gotische baksteenstijl. In de basis van de achthoekige toren zitten een aantal uitzonderlijke, doch uitgesleten grafstenen ingemetseld. Uit 1829 dateert een imposant transept met onderkelderd koor; sacristie en vergaderzaaltje in streng classicistische stijl. Deze werken werden uitgevoerd naar plannen van de bekende Gentse stadsarchitect Louis Roelandt (1786-1864), die er o.m. de Opera op de Kouter ontwierp. Het koorgedeelte van de inmiddels geklasseerde kerk werd in 1997 afgebroken.

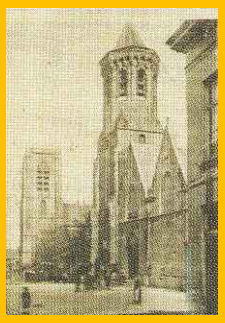

vroeger

Met de toestemming van de eigenaar kan je misschien even binnenkijken. Het loont echt de moeite. Je ziet nog duidelijk de gotische pilaren, waarvan er verschillende uitgebroken zijn.

Glorieux was hier pastoor van 1842 tot 1846.

Loop nu terug naar de hoofdingang van de monumentale Sint-Hermeskerk.

3. De Sint-Hermeskerk

In deze kerk zijn diverse opeenvolgende bouwstijlen terug te vinden. De Romaanse kerk werd gebouwd tussen 1089 en 1129. In de dertiende eeuw stortte de vieringtoren in en begon een moeizaam herstel. Deze kerk werd in 1424 door soldaten in brand gestoken; de heropbouw in gotische stijl zou tot 1526 duren. De imposante westtoren dateert van 1425-56. Opgravingen hebben echter aangetoond dat er rond 900 op dezelfde plaats reeds een belangrijk religieus gebouwencomplex aanwezig was. Tot 1802 was ze een bedevaartkerk ter ere van Sint-Hermes, patroonheilige van Ronse. Vanaf dat jaar werd ze een parochiekerk Hierdoor kwam de kleinere en verouderde Sint-Pieterskerk (tot in 1802 de parochiekerk) leeg te staan. Glorieux zal daar later denkbaar gebruik van maken.

In de Sint-Hermeskerk was Glorieux onderpastoor. Hier werden in 1835 de zes eerste broeders ingekleed en geprofest.

Vooraan in de rechterkruisbeuk staat het altaar van Sint-Hermes met het reliekschrijn van de heilige. Dit wordt jaarlijks in de Fiertelommegang meegedragen. Een uitgebreid bezoek aan de kerk is zeker de moeite woord: o.a. de glasramen, de biechtstoelen, de preekstoel, de koorbanken.

In 2001 gaf het provinciebestuur Oost-Vlaanderen een ‘Kleine Cultuurgids’ uit rond de geschiedenis van de kerk en onderliggende crypte.

Je verlaat de kerk via de hoofdingang en gaat rechtsom, voorbij de funderingen van het vroegere kapittelhuis en de gereconstrueerde kloostergang naar de crypte onder de Sint-Hermeskerk.

4. De Crypte

De crypte is met haar 450 m^2 een der mooiste en grootste van het land. Zij werd ingewijd in 1089, op de plaats waar reeds in de 10e eeuw een religieus complex stond.

De noorderkruisbeuk is nog volledig in Romaanse stijl, naar het zuiden en het oosten toe vindt men nog de oorspronkelijke romaanse zijmuren en monolietzuilen in ijzerzandsteen en blauwe hordsteen, doch de gewelven werden ingevolge de instorting van de vieringtoren in 1267 met baksteen hersteld. In de vroege XVe eeuw werd het koor oostwaarts uitgebreid; getuige daarvan de trommelzuilen en de gewelfribben in natuursteen van Ecaussines. Let op de kapelletjes van de HH. Stefanus en Nicolaas en de aanpalende badkamers, de waterput, de confessio met drie rondbooggewelven en het achtergelegen martyrium.

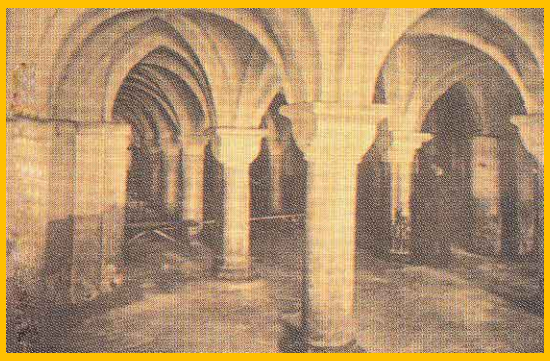

vroeger

De resultaten van de diverse archeologische opgravingscampagnes die er tussen 1948 en 2001 plaatsvonden, zijn in deze ruimte tentoongesteld. De laatste opgraving resulteerde in het terugvinden van een Xe eeuws kerkgebouw, waarvan de grondvesten later voor het grote publiek toegankelijk zullen zijn vanuit de crypte.

Onder de gewelven van de Sint-Hermescrypte bereidde Glorieux zijn eerste communicanten voor; en wel zodanig, dat ze er op latere leeftijd nog vol lof over sproken. Hier hield hij voor de armste kinderen ook Zondagsschool. Een document dat in het archief van de broeders bewaard wordt, vermeldt dat deze kinderen de H. Mis in de bovenkerk doorheen een gat in het plafond van de crypte konden volgen. Van deze opening is echter geen spoor meer te vinden.

vandaag

De tegels in de vloer van de crypte hebben ook te maken met de broeders van Glorieux.

Toen de oude Sint-Pieterskerk (zie verder) door storm verwoest werd, werden de kerktegels gebruikt voor de verfraaiing van het modelinstituut (zie verder). Vele decennia later werden ze weer uitgebroken en vervangen door gewone vloertegels. De oorspronkelijke vloer van de Sint-Pieterskerk werd bij de restauratie van de crypte herbruikt.

Terug uit de crypte zien we aan onze rechterzijde de gerestaureerde ruïnes van de oude Sint-Pieterskerk.

5. De Sint-Pieterskerk

vroeger

De recent opgemetste funderingen van de Sint-Pieterskerk dateren oorspronkelijk uit de romaanse periode (ca. 1050). De gotische grondvesten (ca. 1500) bevinden zich op het loopniveau en werden niet opgehoogd. Deze kerk, die tot 1802 parochiekerk was, werd in 1843 afgebroken.

In de tijd van Glorieux was deze kerk buiten gebruik. De activiteiten van Glorieux breidden zich echter steeds verder uit en daar was de crypte niet geschikt voor. In 1830 vroeg en verkreeg hij van het stadsbestuur de toelating om de Sint-Pieterskerk te mogen gebruiken, op voorwaarde dat dit aan de stad niets zou kosten. Hij richtte er zijn befaamde liefdadigheidswerkplaats in. Met de steun van mej. Antonia Depoorter en met de hulp van vele jongeren kwam deze werkplaats tot stand. Zij zou de bakermat vormen voor twee congregaties: de Broeders van Goede Werken en later (1845) de Zusters van Barmhartigheid.

vandaag

De crypte en de ruïnes van de Sint-Pieterskerk zijn gelegen aan het Kaatsspelplein. Vlakbij, op de plaats van het huidige huisnummer 5, bevond zich de oude pastorij van de Sint-Pieterskerk.

6. De oude pastorij van Sint-Pieter

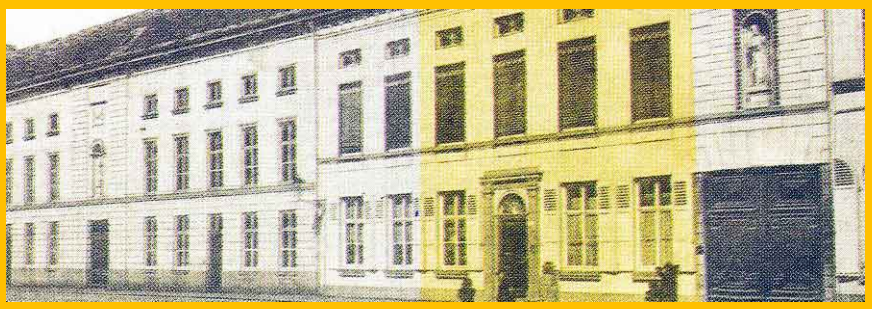

vroeger

Dankzij de financiële steun van mej. Antonia Depoorter kon Glorieux deze pastorij in 1830 aankopen. Zijn college breidde zich steeds meer uit en werd in het voorhuis van de pastorij ingericht Hijzelf kon zo ook van de Grote Markt naar het achterhuis verhuizen. Toen de eerste broeders kwamen liet hij een verbinding tussen beide maken. Het huis werd in 1936 gesloopt.

vandaag

Naast het huisnummer 5 bevindt zich een grote metalen poort die meestal openstaat. Ga er gerust naar binnen. Je bevindt je nu op de speelplaats van het Mariacollege (eertijds Sancta Maria). Verderop in de tuin zie je de gebouwen van de humaniora en het klooster van de Zusters van Barmhartigheid.

7. Het gewezen college der Oratorianen

Op de speelplaats zelf stond voor 1936 het gewezen college der Oratorianen, dat zelf reeds de opvolger was van 'd'aude motte van den bock', een van de negen versterkte hoeven aan de noorderzijde van het toenmalige stadscentrum. In 1787 zijn de paters weggetrokken omdat ze geen steun meer kregen van het stadsbestuur en werd het gebouw omgevormd tot een pachthof met koetshuis. Aangezien "de Goede Werken" maar bleven groeien, kocht Glorieux het gebouw in 1833 aan. Het college verhuisde voor de zoveelste keer.

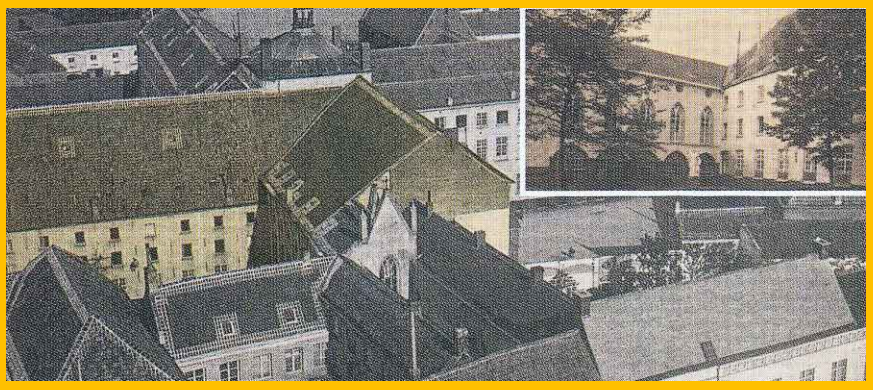

vroeger

8. Het Modelinstituut

In 1836 vernielde een vreselijke storm de liefdadigheidswerkplaats. Deze werd in een ruïne herschapen en de beschermelingen van Glorieux stonden op straat. Hij kreeg echter een idee dat revolutionair zou blijken. Hij liet een viervleugelig kruisvormig instituut bouwen met twee vleugels voor de zusters en hun beschermelingen, en twee vleugels voor de broeders en hun beschermelingen. Centraal stond de kapel. In de linkervleugel was het oude college der Oratorianen geïntegreerd (zie: afbeelding 7). De realisatie van dit gebouw zou Glorieux voor immense en langdurige financiële problemen stellen, maar toch hield hij koppig vol. Dit gebouw zou als geheel model staan voor alle toekomstige instituten en werd 'Modelinstituut' genoemd. Niet alles liep echter van een leien dakje. Zusters en broeders die onder

vandaag

hetzelfde dak leefden: het was tot dan toe ongezien en zorgde voor de nodige herrie. Toch bleef het Modelinstituut meer dan een eeuw bestaan. De laatste gedeelten werden omstreeks 1950 gesloopt. Nu

staan op dezelfde plaats de imposante gebouwen van de zusters (eertijds Sancta Maria) en van de broeders (eertijds Glorieuxinstituut).

Terug buiten sla je meteen linksaf. 50 meter verder merk je het standbeeld van Stefaan Modest Glorieux.

9. Het standbeeld van vader Glorieux

Dit bronzen standbeeld stelt Stefaan-Modest Glorieux voor met een weeskind en een bedelaar. Het werd opgericht naar aanleiding van de 100ste verjaardag van het overlijden van Glorieux. Het beeld werd in 1973 gerealiseerd door de Ronsese beeldhouwer Florent Devos (1922-1997).

We dienen hier op te merken dat er geen foto of eigentijds schilderij van Glorieux bewaard gebleven is. De buste van Glorieux, die in huizen en instituten van de broeders en zusters een ereplaats heeft, is gemaakt naar getuigenissen.

Vanaf het standbeeld volgen we het wandelpaadje naar links en lopen door de Sint-Pietersnieuwstraat. Rechts zie je de Bruul, een met bomen omzoomde grasvlakte met een kiosk en een boogschutterswip in het midden. Sedert eeuwen wordt deze sport hier beoefend. Links zie je het Glorieuxinstituut, met de lagere school en de technische school. In de gevel zie je de buste van vader Glorieux. Als je even onder de poort binnenloopt, zie je links de lagere school en de speelplaats en rechts een deel van de technische school, genoemd naar de grote weldoenster van Glorieux, Antonia Depoorter.

Terug in de Sint-Pietersnieuwstraat steek je rechtuit de Bruul over via het dwarsende wandelpad. Links heb je de Stedelijke Openbare Bibliotheek en rechts de Hoge Mote, waar je op de binnenkoer o.m. de musea en de dienst toerisme kan bezoeken. Sla rechtsaf en je komt terug op de Grote Markt, waar je wagen staat.

We verlaten nu het stadscentrum om de andere stichtingen, gelegen in een straal van een 5-tal kilometer, te gaan bezoeken.

Verlaat de Grote Markt via de Zuidstraat. Aan de rotonde op het De Malanderplein sla je rechtsaf en bereik je via de Ferrant- en de IJzerstraat het station op het Churchillplein. Rij rechtdoor langs de Oudstrijderslaan. Aan je linkerzijde zie je een betonnen spoorwegbrug. Neem deze brug en volg de Saint-Sauveurstraat tot aan een T-kruispunt. Sla linksaf en volg de rue Deflière tot aan de eerstvolgende T-splitsing. Sla hier naar links af. Bij het eerstvolgende kruispunt zie je links de kapel Croix-ou-Pile en nog wat meer naar links een molen. Sla rechtsaf en volg de kronkelende rue L. Delaunoit. Wie zich hier vergist, houdt er best rekening mee dat hij de weg in het Frans zal moeten vragen, vermits we ons nu in Henegouwen bevinden. Volg de weg tot aan het eerstvolgende kruispunt. Rij naar links en volg de rue E. Deltenre en de rue des Combattants tot je bij de kerk van Saint-Sauveur komt. Een 400-tal meter rechts voorbij de kerk, in de rue Aulnoit, kom je bij een hoeve met huisnummer 32. Dit is de

Weldadigheidshoeve van Glorieux. Deze hoeve werd inmiddels opgedeeld in verschillende wooneenheden.

10. De weldadigheidshoeve te Saint-Sauveur

In 1843 kreeg Glorieux dan de toelating om te starten met een soort landbouwgemeenschap. Hij kocht deze hoeve die sedert 1835 als college-pensionaat gediend had. Hij bracht er naast enkele gezonde mannen ook een stel sukkelaars en kinderen samen. Zo kon de ene van de andere leren. Hij zou er ook aspirant-broeders opleiden. Glorieux was echter niet geaccrediteerd om de hoeve in Saint-Sauveur aan te kopen. Bovendien werd hij aanhoudend tegengewerkt, zodat zijn project rond de Weldadigheidshoeve in 1852 mislukte.

vroeger

We keren terug naar de kerk van Saint-Sauveur.

Sla voorbij het kerkplein linksaf. Bij de volgende wegsplitsing sla je weer linksaf en je volgt de rue des Combattants. Even verder verlaat je Saint-Sauveur. Rij onder het spoorwegviaduct en even verder kom je bij een T-splitsing. Sla rechtsaf en volg de Leuzesesteenweg richting Ronse. Aan de eerste rotonde rij je rechtdoor; aan het tweede neem je rechtsaf, richting Ronse-centrum. Je dwarst de stad in een rechte lijn, en volgt de Engelsenlaan, O. Ponettestraat, Hoogstraat, de rotonde Rooseveltplein en Oude Vesten. Tenslotte kom je op een T-splitsing. Draai linksaf en volg tot aan de eerstvolgende rotonde (Veemarkt). Sla rechts de Ninovestraat (richting Brussel) in. Volg die over een lengte van ca. 1 kilometer en sla links de Savooistraat in (richting Schorisse). Bij de tweede bocht bemerk je een graspleintje. Rij er omheen en neem de Muziekbosstraat. Hier gaat het stijl naar omhoog. Parkeer bij het kruispunt Muziekbosstraat-Prolstraat-Maneschijn en let erop dat je het verkeer niet hindert.

vandaag

Stap uit en leg de laatste 20 meter te voet af, richting Muziekbos (links). Rechts van deze doodlopende weg zie je 'De Wijngaard'.

11. De Wijngaard op de Muziekberg

Naast het grote witte huis staat het kleine witte boerderijtje: dit is de Wijngaard. Het domein van 16 ha was eigendom van baron van Hoobrouck de Moreghem, die er eertijds een echte wijngaard met wijnpers exploiteerde. Van hem kon Glorieux het huis en de landerijen pachten. In dit huis bracht Glorieux in de jaren 1840 een groeiend aantal weeskinderen en werklozen samen. Hun ouders waren veelal bezweken aan tyfus, cholera of ondervoeding.

Het aantal weeskinderen groeide dermate, dat Glorieux zich verplicht zag om uit te kijken naar een ander onderkomen. Bovendien bleek de grond onvruchtbaar. Hij trok dan maar naar Louise-Marie.

vandaag

De Wijngaardhoeve is bewoond. Naast het woonhuis staat de schuur van de vroegere wijnpers. Die is echter niet te bezoeken.

Het wat verder gelegen gehucht Louise-Marie is onze volgende halte.

De plaats kreeg de naam van onze eerste koningin, echtgenote van koning Leopold I. Van de Wijngaard tot Louise-Marie kunnen we Glorieux niet volgen, want hij ging te voet via kleine paadjes. Keer met de wagen terug naar het pleintje aan de Savooistraat. Sla daar rechtsaf en volg de Savooistraat tot aan de schuine T-splitsing. Draai rechts mee de Ommegangstraat in. Die blijven we volgen tot het eerstvolgende kruispunt. Een 100-tal meter voor ons zien we een klimmende bocht in de weg. Parkeer er je wagen.

Links van de weg zie je een grote witte boerderij met wagenhuis (het gedeelte met de twee bruine poorten bij huisnummer 74). Via de min of meer verharde weg kan je het wagenhuis bereiken.

12. wagenhuis bij de kerk van Louise-Marie

De vroegere boerderij, nu in wooneenheden verdeeld, droeg eertijds de naam 'Hof van Moreghem'. Glorieux pachtte het wagenhuis in 1849 van eigenaar de Fiennes, die achter de verste poort van het wagenhuis voor hem een passende woonkamer ingericht had. Samen met zijn groep wezen en werklozen rooide hij er in de omtrek een stuk bos om er akkerland van te maken. Toen er plannen gemaakt werden om in Louise-Marie een kerk te bouwen, liet Glorieux een steenoven op het gerooide land plaatsen. Daarin werden stenen voor de kerk gebakken. Wie de kerk wenst te bezoeken loopt even de hellende weg verder op of neemt de wagen. je bereikt de kerk O.-L.-V. La Salette een 100-tal meter verder.

vandaag

We keren terug en rijden richting Ronse. Blijf de Ommegangstraat volgen over een afstand n ongeveer 5 km. Uiteindelijk bereik je het kruispunt met de Kruisstraat.

Steek die weg over en rij rechtdoor. De straat noemt hier nu de Zandstraat. We gaan stilaan naar een hoogte van 150 meter boven de zeespiegel, naar de 'Hootond', op het grondgebied van de gemeente Kluisbergen (Zulzeke). Dit is de hoogste top van de Vlaamse Ardennen. Parkeer je wagen bij de molen.

13. De tweede weldadigheidshoeve te Zulzeke

Eind 1851 of begin 1852 trok Glorieux naar de Hootond. Daar stonden twee oude woningen. In de ene richtte Glorieux een Meetjeshuis in voor gebrekkige en bejaarde vrouwen, en in de andere een Peetjeshuis voor de mannen. Hijzelf ging in een leegstaand paviljoentje wonen dat bij het naburig kasteel hoorde. Van deze gebouwen blijft niets meer over. Als je de heuvel oprijdt stond het Meetjeshuis rechts in het bos. Bij het verbreden van de weg heeft men de funderingen uitgegraven. Links in het bos stond het paviljoentje. Het Peetjeshuis stond op de top achter de molenromp. Ook deze weldadigheidshoeve leidde een wankel bestaan.

Hier eindigt het verhaal van Glorieux in Ronse. In 1852 werd hij benoemd tot directeur van de Zusters Maricolen te Dendermonde.

vroeger

Hier eindigt ook onze tocht, die het leven en lijden van Glorieux in Ronse en omliggende weergaf. Voor meer informatie kan je terecht in de talrijke publicaties die over hem verschenen zijn en uiteraard bij zijn beide congregaties.

Vooraleer deze plaats te verlaten, is het aangewezen om de molenromp te beklimmen. Bij goed weer heb je een prachtig vergezicht. De sleutel kan je bekomen in het aanpalende café.

Volg de Zandstraat tot aan de T-splitsing met de Berchemsesteenweg (weg Ronse-Kortrijk). Recht voor je, in de bossen, ligt het Provinciaal domein Heynsdale. Broeders van Glorieux waren hier meerdere jaren werkzaam in de geest van hun stichter.

Sla linksaf, richting Ronse. Voorbij de Klijpekerk volg je de Zonnestraat tot in het centrum. Bij de tweede rotonde sla je linksaf, richting Oudenaarde-Gent. Wat hogerop, bij een benzinestation aan de rechterzijde van de weg, sla je rechtsaf naar Broeke. Volg de weg tot aan de T-splitsing en draai rechtsaf. Je bent nu in de Glorieuxlaan. Links in de hoogte bemerk je de Kliniek der Zusters van Barmhartigheid. Rechts van de weg liggen de gebouwen van de zusters en wat verder van de broeders. Aan het einde van deze laan sla je rechtsaf de smalle Sint-Pietersnieuwstraat in. Laat de Sint-Hermeskerk links liggen en vervolg je weg tot aan de volgende rotonde. Hier eindigt onze tocht. Je kan nu alle richtingen uit: rechts richting Gent (Kruisstraat), rechtdoor richting Berchem-Kortrijk (Delhayeplein) en links richting station (Wijnstraat).

Colofon

Een uitgave van de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes en de Zusters van Barmhartigheid

i.s.m. de Stad Ronse en Toerisme Oost-VIaanderen

Auteurs

Br. Gabriel Delbecke, Broeder van O.-L.-Vrouw van Lourdes

Eric Devos, Conservator Stedelijke Musea Ronse

Foto en eindredactie

Dhr. André Maes, archivaris

Cartografie

© Stad Ronse

© nv PRO, Brugge

Foto's

Br. Theo van den Boer

Dhr. André Maes, Archief Congregatie Broeders O.-L.-Vr. van Lourdes

V.U. en info

Br. Jozef De Block, St.-Jozefstraat 6, 9041 Oostakker

Oostakker, april 2002

1. Grote Markt
2. Sint-Martinuskerk
3. Sint-Hermeskerk
4. De Crypte
5. Sint-Pieterskerk
6. Oude Pastorij
7. College der Oratorianen
8. Het Modelinstituut
9. Standbeeld Glorieux
WATERMOLENSTR.
KEGEL-KAAI
NIEUWSTR.
BRUUL
BEEKSTRAAT
NINOVESTR.
E. SOUDAN-SQUARE
A. DEMETS
VEEMARKT
DE BIEZESTR.
MOUROIT-PLEIN
PRIESTER-STRAAT
HOSPITAALSTR.
VERLOREN-STRAAT
SPILLEGEM
ELZELEST
GROTE MARKT
KLEINE MARKT
SCHIP-STR.
WIJNSTRAAT
St.-MARTENSSTR.
FABRIEKSTRAAT
ROOSEVELT-PLEIN
PEPERSTR.
ANSEELESTR.
OUDE VESTEN
PORTOISSTR.
VANDEN-DOORENSTR.
ZUIDSTRAAT
KERK-PLEIN
BARA-STEEGJE
OLIFANTSTRAAT
DE MALANDER-PLEIN
NIEUWEBRU
FERRANT-STRAAT
GYSELINGS-STEEGJE
CLARIST-STEEGJE
Ch. DE GAULLE
W. CHURCHILL-PL
COLLEGE-STRAAT
IJZERSTRAAT

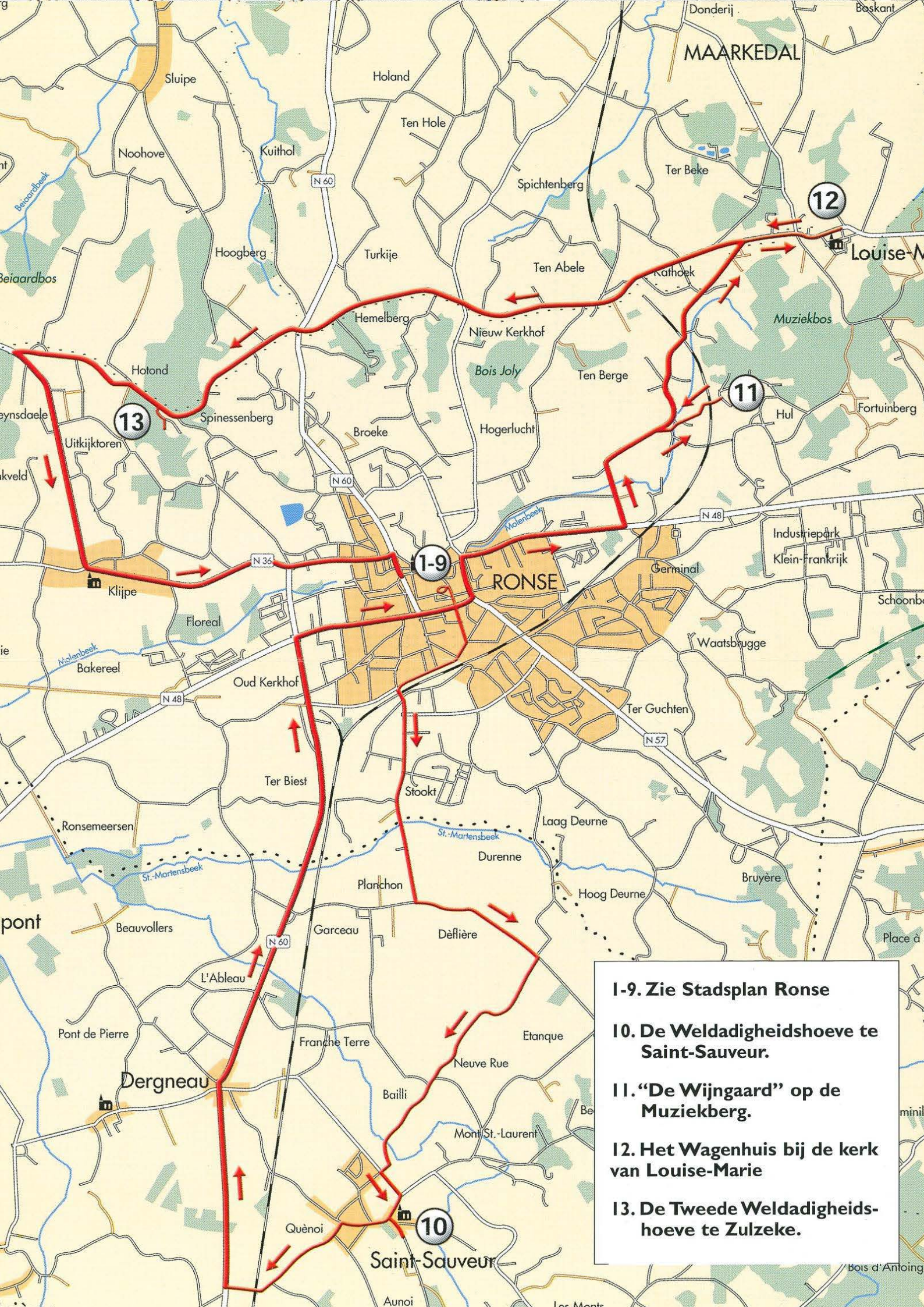

1-9. Zie Stadsplan Ronse

10. De Weldadigheidshoeve te Saint-Sauveur.

11. "De Wijngaard" op de Muziekberg.

12. Het Wagenhuis bij de kerk van Louise-Marie

13. De Tweede Weldadigheids-hoeve te Zulzeke.